

Miquel Pueyo. Candidat a l'alcaldia de Lleida

“A Lleida, ERC apostem pel canvi amb un acord de les forces de perfil republicà”

Maragall, a favor del pacte amb els comuns i JxCat

Colau insisteix en un acord amb ERC i el PSC, i descarta qualsevol entesa amb Elsa Artadi o amb Manuel Valls

859430-11719439

Tenim **COMPRADORS** per al teu habitatge.
TE'LS PRESTEM?

FINQUES Pous TRUCA'NS ARA ☎ 93 790 39 45

www.finquespous.cat Taxem casa teva **GRATUÏTAMENT**
c/ Pujol 20 - 08301 - MATARÓ

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 29 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15012 - AVUI / Any XLI. Núm. 13882 - EL PUNT

Rebel·lió sí o sí

DELICTE • Els fiscals s'han obcecat a mantenir contra els presos l'acusació de rebel·lió

PROVES • El ministeri públic ha estat incapaç de demostrar l'existència d'un alçament violent

UNANIMITAT • La sala denega l'acarament entre Pérez de los Cobos i el comissari López

Una imatge de la sala del judici amb tots els encausats, advocats i tribunal mirant els vídeos a les pantalles ■ EPA

Desgavell amb els vídeos

L'acusació passa un garbuix d'imatges sense aclarir-ne la identificació

Estrasburg tomba el ple posterior a l'1-0

Jordi Sànchez, ferm a voler visitar Felip VI

Aixequen el confinament a Viladecans de Tamara

El Senat suspèn avui Romeva

87184-11718711

inlingua TOT UN MÓN D'IDIOMES PER AQUEST ESTIU!

CURSOS INTENSIVS PREPARACIÓ EXÀMENS CAMBRIDGE
PET - FIRST - ADVANCED - PROFICIENCY

INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ALUMNES DE ESO, BATXILLERAT I FP	INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ADULTS TOTS ELS NIVELLS	CURSOS INTENSIVS D'ALTRES IDIOMES FRANCÈS, ITALIÀ, RUS, ALEMANY, JAPONÈS, ESPANYOL...
--	---	--

inlingua La Riera 93 755 00 81 | inlingua Vin Europa 93 757 65 71 | www.inlinguacatalunya.com

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Independent

És una solució imaginativa, pràctica i assumible per a un dels problemes que afecten molts municipis: oferir habitatge

digne. Diumenge es publicava la notícia en aquest diari i em fa por que, enmig del deliri electoral, a qui n'hauria de prendre bona nota pots ser li va passar per alt. Els en faig memòria. La Gemma Busquets ens explicava la iniciativa de convivència col·laborativa que ha engegat un grup d'exestudiants de la UdG que s'han constituït en empresa *depisoenpiso.com*. La idea va sorgir de la necessitat d'aquest col·lectiu: el del jovent que es vol independitzar però no pot. La fórmula ha canviat sensiblement i l'inicial buscar companys de pis per repartir despeses s'ha convertit en llogar, a un preu més baix que el del mercat, una habitació lliure a un estudiant. El nou inquilí, a canvi, dedicarà una part del seu temps a ajudar aquella família. Funciona com el banc del temps. Els diners que t'estalvies en el lloguer els pagues en forma de

La política és necessària, però la societat és prou hàbil, àgil i competent per fer la seva vida de manera independent

temps que destines a qui t'ofereix un habitatge digne. Els diners que no perceps del lloguer te'ls estalvies en classes de reforç a la mainada, d'anglès, d'informàtica o senzillament de cançó o fas un estalvi de temps que hauries d'invertir/de perdre acompanyant-los a l'extraescolar de torn. Una solució que des d'aquesta jove empresa també es vol estendre i aplicar en el col·lectiu de la gent gran. El fet que les persones grans visquin soles els permet abordar dues realitats: la d'assumir el preu (més alt) del lloguer del pis i la solitud. Em trec el barret davant d'aquests emprenedors. Sovint veiem que les solucions als problemes que genera la nostra societat sorgeixen de la inquietud dels mateixos individus que la integren sense esperar que les administracions hi actuïn. Veure que des de la universitat es generen iniciatives que el que pretenen és millorar la convivència i la col·laboració entre els seus veïns perquè puguin viure millor em fa pensar. I m'adono que malgrat que la política és necessària, la societat és prou hàbil, àgil i competent per fer la seva vida de manera independent.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Van ser inútils aquelles morts?

Legexo a *La mesura dels nostres dies*, de Charlotte Delbo, el testimoni de dones que, essent en molts casos militants comunistes, van arriscar la seva vida en la resistència contra el nazisme i que, deportades, van sobreviure als camps de concentració i extermini amb la determinació d'explicar aquell infern. També amb la idea que aquella lluita, que va dur tant a la mort, havia de servir per construir un altre món. La veu de Mado diu que va tenir l'edat de ser jove en temps de guerra, però que no ho va ser: "No, no vaig ser jove. Ximple, ingènua, això sí. Exaltada. Exaltada per l'acció, per la lluita, pel seu repte i el seu joc mortal, per la seva duresa, per la seva llei inexorable, quan el mínim error era irreparable, quan es pagava a l'acte, exaltada fins a la bogeria." Una bogeria que, recorda, la va dur a escriure aquesta nota: "M'han deportat. És el dia més bonic de la vida." Va ser una de les notes per als pares que aquelles franceses deportades llançaven des del vagó que les conduïa a Auschwitz i que els ferroviaris recollien.

Mado repeteix que estava boja:

“Vint anys després d'Auschwitz, afirma que fa veure que és com tothom i que té la vida a tocar, però se sent destrossada

“L'heroïna amb la seva aurèola, la màrtir que avança cap a la mort cantant.” Hi afegeix: “Segurament ens calia aquesta exaltació per aguantar en la clandestinitat i fer veure que érem com tothom mentre teníem la mort a tocar.” Vint anys després d'Auschwitz, afirma que fa veure que és com tothom i que té la vida a tocar, però se sent destrossada: “Ens han buidat de

vida.” Diu que se sent “desenganyada” amb la consciència que s'acorda a un esperit lògic, a “un pensament calcat del de la gent normal, els que no han estat allà”: “Com no estar desenganyat quan, després d'haver patit el que hem patit i d'haver sacrificat i esperat tant, veiem que no ha servit de res, que les guerres continuen, que ens amenacen guerres encara pitjors, que regnen la injustícia i el fanatisme, que el món encara ha de canviar.” Però, havent tornat del món dels morts, el seu sentiment va més enllà del “desengany”: “¿Com explicar-ho? No ho puc explicar de cap altra manera: No estic viva. La voluntat sobrehumana de tornar que vam extreure de nosaltres mateixes ens va abandonar a la tornada. Les nostres provisions es van esgotar. Vam tornar, ¿per fer què? Volíem que aquesta lluita, que aquestes morts no haguessin estat inútils.” Ho van ser? Tanmateix, Mado continua resistint-s'hi: “La nostra tornada ha de ser útil. Per això explico el que va passar als que m'envolten.” M'aventuro a dir que la vida hi era, en aquella memòria, i la “utilitat”, en el seu testimoni.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/mwxv88>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Els vídeos

Tres mesos després de l'inici del judici de l'1-O, finalment ahir vam entrar a la fase documental i vam poder veure com anava això dels vídeos. Un fracàs. Un desordre, un desconcert i un desgavell. Sense ordre ni concert i exhibits un rere l'altre sense cap mena de comentari. El famós Paco de la sala del Suprem clicant un vídeo rere l'altre, alguns d'ells repetits, alguns d'intranscendents, sense saber-ne la data i en alguns casos ni el lloc. Som, senyors meus, a la fase documental del procés. El jutge Marchena va decidir en el seu moment –i es veu que hi té tot el seu dret– que no contrastaria les imatges dels vídeos amb els testimonis i que els enregistraments es veurien tots junts, en paquet, a la fase documental, i així ha estat. “Soc incapaç de saber exactament a quin lloc corresponen aquestes imatges”, reconeixia el mateix fiscal Jaime Moreno quan es

“L” “«esto ya lo valorará el tribunal en su momento» comença a ser tan popular com l’ “«ahí lo dejo»” de Boye

visionaven unes imatges que ell mateix havia proposat que es projectessin. Les protestes de les defenses no van servir de res. No passa res si les imatges no se sap ben bé d'on són i, per tant, no es poden contrastar amb el que havien dit alguns testimonis. Marchena sempre té la resposta: “Esto ya lo valorará el tribunal en su momento.” És la frase que li hem sentit a dir tot sovint al llarg d'aquests tres

mesos. Les defenses ja tindran l'oportunitat d'expressar les seves protestes en els escrits de conclusions i, davant de qualsevol dubte que hi pugui haver, no pateixin, “esto ya lo valorará el tribunal en su momento”. La frase comença a ser tan popular com l’ “ahí lo dejo” al qual ens té acostumats Gonzalo Boye. El tribunal ja valorarà, doncs, el que va passar a Catalunya aquell 1-O. No en tinc cap dubte. Sobretot veient que fins i tot als vídeos que es van projectar ahir, proposats per la fiscalia (i, per tant, suposadament acusatoris per als encausats), s'hi veuen els Jordis desconvocant la manifestació del 20-S i demanant calma i tranquil·litat, i que ahir vàrem veure un munt d'imatges de ciutadans amb les mans enlaire i cridant “som gent de pau”. Però vaja, ni jo ni vostè no som ningú per opinar. Ja saben vostès que “esto ya lo valorará el tribunal en su momento”.

De reüll

Emma Ansola

Colau i Kichi anarquistes

L'alcalde de Cadis, José María González, Kichi, (Rotterdam, 1975), és dels pocs alcaldes del canvi que es mantenen en el càrrec després de les eleccions de diumenge. Hi va accedir el 24 de maig del 2015 amb la formació de Podem, les mateixes eleccions que van fer entrar Ada Colau (Barcelona, 1974) a l'ajuntament. Van ser unes de les sorpreses de la jornada. El primer dia de feina, Kichi va decidir substituir el retrat del rei per la fotografia de Fermín Salvochea (1842-1907), alcalde de la capital gaditana durant la I República, federalista

L'anarquista Frederica Montseny alertava dels perills del poder

en els seus inicis i impulsor de les idees anarquistes. Salvochea, pres polític, exiliat i amnistià, va lliurar les seves herències i possessions als més necessitats. Ada Colau va fer el mateix gest a l'entrar al despatx, però va optar per penjar el retrat de Frederica Montseny (1905-1994), la dirigent anarquista

de la CNT i primera dona en exercir un càrrec de ministra, era la II República. Salvochea havia col·laborat en la *Revista Blanca*, una publicació anarquista dirigida per Joan Montseny i Teresa Mañé, pares de Frederica. Kichi ja té l'alcaldia i Colau lluita per fer-se un lloc en un govern de Maragall mentre d'altres l'animen a recuperar les regnes amb una picada d'ull de Valls. Montseny pensava que el poder sempre és opressor i crea interessos tan poderosos que ofega les idees revolucionàries, la qual cosa li va provocar nombrosos dubtes a l'hora d'acceptar un ministeri.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA SALA PENAL DEL SUPREM

Manuel Marchena

La veracitat no importa

El president del tribunal que jutja els líders independentistes acumula decisions controvertides. Ahir va rebutjar l'acarament entre el comissari de Mossos, Ferran López i el coronel de la Guàrdia Civil Pérez de los Cobos, demanat per la defensa de Quim Forn davant la contradicció en un testimoni rellevant.

DIPUTAT DEL PARLAMENT BRITÀNIC

Hywel Williams

Solidaritat britànica

El diputat del Partit Nacionalista Gal·lès i portaveu del grup interparlamentari sobre Catalunya, format per 21 diputats de les sis principals forces polítiques a Westminster, ha qualificat d'inimaginable el judici als líders catalans per haver fet un referèndum i encara menys el seu empresonament.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL TNC

Xavier Albertí

Temporada paritària

La temporada 2020 del TNC posarà el seu granet de sorra en la lluita per la igualtat home-dona, buscant la paritat, programant obres de 10 autors i 13 autores, que seran representades sota la direcció de 13 homes i 12 dones i reivindicarà les dramaturgues catalanes pioneres de principi del segle XX.

EDITORIAL

El pacte per Barcelona

La candidatura encapçalada per Ernest Maragall va guanyar les eleccions municipals a Barcelona. El seu projecte de ciutat va ser el més votat pels barcelonins, però no té majoria absoluta, cap partit la té, i les matemàtiques consistorials i els interessos polítics i de partit poden fer que ni ell, ni el seu projecte liderin la ciutat durant els pròxims quatre anys. L'alternativa seria un pacte promogut pel PSC per mantenir Ada Colau a l'alcaldia amb el suport imprescindible de Manuel Valls i Ciutadans. No es tracta d'un acord de ciutat, sinó d'un pacte polític 'ad hoc' per impedir l'alcaldia de Maragall.

Ada Colau ha governat la ciutat els últims quatre anys. Ha perdut suport, però ha igualat en regidors el guanyador i està en posició de negociar. El batlle de Barcelona sempre ha estat el més votat, però un pacte majoritari podria trencar aquesta convenció. Colau podria negociar un acord de ciutat d'esquerres i estable per governar amb l'alcalde Maragall o podria escoltar el pacte polític que impulsen les elits de la ciutat però que li permetria continuar sent batllessa. Les dues coses serien igual de legítimes, però no igual de coherents de cara a la ciutat i als ciutadans i encara menys de cara al seu votant, tenint en compte que aquest pacte necessitaria els vots de Ciutadans, la dreta que pacta amb Vox a Andalusia.

Miquel Iceta farà el que calgui per “impedir que Barcelona tingui un batlle independentista” i ho justifica dient que l'independentisme ha baixat (de 18 regidors a 15). No diu, en canvi, que el vot independentista ha crescut (deu mil vots més). Tampoc diu que el PSC dona suport a alcaldes independentistes de JxCat en molts municipis. I obvia, és clar, que un alcalde independentista té la mateixa capacitat de millorar la ciutat que un que no ho sigui.

Tal dia com avui fa...

1 any

Setge al groc

El nou tinent fiscal defensa que cal actuar contra "l'ocupació d'espais públics" ja que no els avala la llibertat d'expressió.

10 anys

Proposta d'ERC

Puigcercós obre la cursa per al 2010 reivindicant el concert. Aposta per tancar la carpeta gairebé un any després de la data que fixa l'Estatut.

20 anys

Guerra als Balcans

Víktor Txernomirdin, l'enviat especial rus per al conflicte dels Balcans, obté de Milosevic un nou compromís amb el pla de pau del G-8.

Full de ruta

David Marín

Llegir les mans

Hi ha homes i dones que només resseguint-te les línies que produeixen els plecs de les mans són capaços i capaces de dir-te amb tota seguretat quina personalitat tens, si t'agrada l'aventura i el risc o bé si ets més aviat poruc i prudent, si de petit vas tenir problemes amb els pares o si els tindràs ara amb els fills, si el negoci que tens al cap d'una app d'intercanvi d'es mòquings d'anar a l'òpera ho petarà, o si, al contrari, ahir vas fer mal fet d'engegar a pastar a fang el carallot que fa de director de l'oficina on fa vint anys que treballa. Fins i tot són capaços i capaces de dir-te, sense cap ombra de dubte, si has trobat la mitja taronja de la teva vida o si portes unes banyes més altes que el campanar de la Seu Vella.

Durant l'edat mitjana la seva feina era perseguida per l'Església i alguns d'ells i algunes d'elles acabaven cremant a la foguera. Però alguna en devien encertar, perquè la seva feina s'ha mantingut al llarg dels segles.

Als països passa com amb els individus: també necessiten saber què són i què volen. I com que els països no tenen plecs a les mans, sinó que el que tenen, amb sort, són unes quantes urnes, és allà on les bruixes i els bruixots de l'anàlisi política intenten treure'n l'entrellat. I una de les grans preguntes que tenia l'independentisme és quin camí seguir. La resposta? Si seguim la línia dels vots europeus, l'independentisme vol resistir i persistir en la desobediència rebel a l'Estat que representa Puigdemont, alliberat de les accions dels Llàena, Marchena i Borbons de torn gràcies a la justícia europea, vivint com un ciutadà lliure de la venjança i el control de l'Estat. En canvi, si mirem la línia dels vots municipals, hi veiem el camí de la gestió i el pragmatisme actual d'ERC, les promeses d'eixamplar la base traduint-se en alcaldies que fa quatre anys eren impossibles, com ara les de Barcelona i Lleida i qui sap si fins i tot Tarragona. Quan es va celebrar el 9-N del 2014, a la capital de Ponent ERC hi tenia 0 regidors. Diumenge, el filòleg Miquel Pueyo va aconseguir desbancar per primer cop en 40 anys els socialistes com a força més votada a la Paeria, mentre que el president Puigdemont guanyava de llarg en les europees amb un terç dels vots. Què vol l'independentisme: o governar i anar creixent, o bé derrotar ja l'Estat per ser lliures demà mateix? La resposta sembla clara: les dues coses.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Marta Pessarrodona

Vaig celebrar amb corpinnat la inapel·lable justícia poètica que la darrera edició del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes recaigués en la figura de Marta Pessarrodona, una dona de lletres total. Vaig aplaudir, de retruc, que es reconegués sense subterfugis allò que fa autènticament honorable un escriptor: la qualitat i l'ambició de la seva obra. I vaig agrair, encara, que un guardó amb un palmarès tan masculí com aquest distingís una dona.

EL 2019 DEU SER l'any Pessarrodona. A la bona nova del premi, cal sumar-hi la publicació simultània de dos títols més de poesia. D'una banda, una antologia feta per Àngels Gregori i publicada per Goday Edicions, amb un títol que refà, oportunament, un dels títols anteriors de la terrassenca: *A favor nostre*. El llibre du un emocionant epíleg de Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, que, com és sabut i per vergonya de l'Estat, roman injustament a la presó. El nostre del títol es deu al fet que Gregori ha seleccionat aquells "versos més hospitalaris de l'autora". D'altra banda, Viena Edicions acaba de treure un llibre enterament nou de la poeta, *Varia-*

cions profanes. La majoria de poesies par- teixen d'un epígraf bíblic, del qual l'autora —com afirma Àlex Susanna en el pròleg— "es vol al mateix temps deutora i lliureglos- sadora".

VAIG COMENÇAR A LLEGIR la poesia de Pessarrodona fa més de trenta anys. Una de les coses que més admiro de la seva distinc- tiva veu lírica és la coherència extrema. Et posen davant un poema seu i saps inequí- vocament que és d'ella. Per la glossa moral que contenen sempre els seus versos; una glossa allunyada del fervor i el patetisme,

"sense tragèdia", com deixa dit en el poe- ma *Si l'amor s'acaba*. També pel que jo qualificaria com la seva característica al- lèrgia metafòrica (sol lligar molt curt me- tàfores, imatges i símbols), que fa de la se- va poesia un gènere híbrid, que combina la intuïció meravellada de la lírica amb la in- dagació intel·lectual de l'assaig. O per la se- va declarada defensa de l'alta cultura i el cosmopolitisme, per la reivindicació que fa de la lliçó dels grans mestres i de l'exemple de les escriptores més cèlebres (els seus re- cordats homenatges: llegiu l'esplèndida tercera part de l'antologia).

"MÉS ENLLÀ DE LA POESIA, RES", llegim en l'únic poema que comparteixen tots dos lli- bres, l'eocràsic *Beyond Caravaggio*. I, en el d'homenatge a tres donasses de la literatu- ra catalana (Salvà, Albert, Arderiu), escriu això, que se li podria aplicar a ella mateixa: "Sabia que vosaltres podíeu, / malgrat moltes coses, / explicar-nos sempre / frag- ments d'allò que volíem". Potser el "mal- grat moltes coses" ja ha quedat definitivament superat. I hi ha quedat gràcies a l'obra, el rigor i la tenacitat d'autores com ella, que continuen explicant-nos sempre fragments d'allò que volem.

“La seva obra, rigor i tenacitat continuen explicant-nos sempre fragments d'allò que volem”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Què conxos és un pal?

■ Que el català parlat és una llengua que s'ha anat empobrint, de manera continuada i accelerada, és un fet que he comprovat al llarg de la meua vida, ja força dilatada perquè no pugui pensar que vaig errat. Diversos lingüistes emi- nents ho han expressat també força vegades; i no crec pas que tots s'equivoquin.

Un dels motius d'aquest fe- nomen és que la majoria de parlants d'aquestes Espanyes estan convençuts que el cas- tellà és una llengua superior, perfecta, model per a totes les altres. La lingüística espanyola ho assumeix com a dogma, quan no ho proclama oberta- ment; i ho inculcava fins fa pocs anys als nostres esco- lars.

Les distincions, les subtile- ses, les maneres de dir... prò- pies del català, si no existeixen en la llengua modèlica, són

abandonades pels parlants com a incorreccions o formes incultes.

Com que el castellà no té un verb simple equivalent a *adonar-se*, en català s'ha d'imitar el *darse cuenta* caste- llà; si els castellans no distin- geixen entre *llençar* i *tirar*, doncs, en català sempre *tirar*; *eixugar* no té equivalent cas- tellà, doncs sempre *assecar*, etc.

Un cas extrem és el de *palo*. Com que aquest mot ha pres en castellà una extensió des- orbitada, en català n'hi ha d'haver prou amb *pal* per ex- pressar els mateixos concep- tes.

Per això, els catalans mo- derns, quan caminen s'ajuden amb un pal (no pas amb un bastó ni amb una crosse); hi ha qui dona cops de pal (no pas bastonades ni garrotades ni cops de bastó); posen pals a les rodes (feina àrdua, ni que es tractés de pals de bande- ra); les situacions enutjoses

són un pal (a ningú se li ha acudit de traduir-ho, discuti- blement, per garrotada); hi ha pirates que porten una cama de pal (no pas de fusta)... i així anar fent. I això se sent pel carrer, es llegeix a la premsa i es diu a la televisió.

Per aquest camí, el català s'empobreix, es banalitzat i es despersonalitzat, oi?

Què hi diuen els lingüistes? I els correctors professionals? No hauríem de posar-hi re- mei?

JOSEP VIGO BONADA
Gandesa (Terra Alta)

Dos exiliats i un pres

■ I la dona d'un pres (la d'en Raül Romeva) i també un basc (i tot plegat no és un acudit) ocuparan un escó al Parlament Europeu.

Sí, sí! Les urnes així ho han dictaminat. Això és la demo- cràcia! Perquè tenen els seus drets polítics intactes, pesi a

qui pesi. És importantíssim contextualitzar-ho, això!

Serem capaços de dimen- sionar aquest fet?

Dels 5 eurodiputats, dos es troben exiliats a Bèlgica i un dorm cada dia a la presó, i és jutjat en un judici que s'espera vist per a sentència el proper 11 de juny. I amb una petició de pena que fa esgarrifar...

Hi pot haver més contun- dència a les urnes que tot això? I l'un i l'altre (Puigdemont i Junqueras) anant en llistes separades!

Victòria incontestable! Cop d'efecte! Més d'1.700.000 vots els avalen. Això vol dir el 50% de suport dels vots eme- sos!

Ens volen fer callar, però nosaltres, tossudament al- çats, persistim i persistirem fins a la victòria, que no és al- tra que el reconeixement dels nostres drets; el dret del poble català a autodeterminar-se!

JOAN J. PORTELLA I CARDONA
Girona

La frase del dia

“Vox és extrema dreta i s’hauria d’intentar evitar acords amb ells”

Xavier García Albiol, CANDIDAT DEL PP A L'ALCALDIA DE BADALONA

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Barcelona

El dia després

Les eleccions han deixat un paisatge diferent al que pronosticaven les enquestes. A nivell europeu el tret més significatiu, més enllà de l'increment de la participació, és que no s'ha produït l'ensulsiada europeista que es preveia. Hi ha hagut, certament, un retrocés del bipartidisme europeu tradicional, i populars i socialdemòcrates han perdut, respectivament, 41 i 45 escons. Això no obstant, l'extrema dreta i l'euroescepticisme no han confirmat les seves expectatives i, a pesar de les victòries de Nigel Farage al Regne Unit, de Marine Le Pen a França i de Matteo Salvini a Itàlia, no han obtingut la minoria de bloqueig necessària (un terç del Parlament) per paralyzar el procés de construcció de la Unió. Per contra, liberals i verds han augmentat la seva representació, la qual cosa, juntament amb la pèrdua de la majoria del bipartidisme, augura una legislatura més transversal, més dinàmica i plural amb pactes de més ampli abast.

A L'ESTAT ESPANYOL, la contundent victòria del PSOE (20 eurodiputats de 54, el 37% del total i 6 més que el 2014) confirmen el tomb electoral d'ara fa un mes. La caiguda del PP ha estat més continguda que llavors (pèrdua de 4 eurodiputats per quedar-se amb només 12, el 22%) i l'ascens de Cs (7 eurodiputats) resta per enèsima vegada molt per sota de la desmesurada ambició de poder d'Albert Rivera. Poc significatiu l'avenç de Podemos-IU (6 eurodiputats) i l'aparició de Vox amb menys empena del que s'esperava. I, sens dubte, els escons més significatius, per la difícil i injusta situació amb què concorria a les eleccions amb candidats a la presó o a l'exili, són els de l'independentisme català. Una veritable bufetada a la ja malmesa credibilitat de la “democràcia i la justícia espanyola” són els tres escons d'Ara Repúbliques –ERC amb EH Bildu, el BNG i altres formacions de les

Canàries, Astúries i Aragó– i els dos de Junts per Catalunya-Lliures per Europa. En conjunt les dues llistes van sumar el 49,7% dels vots emesos a Catalunya. No sembla, doncs, que, per desesperació d'alguns, el suflé estigui baixant. Ans el contrari, frega pràcticament el llindar simbòlic del 50%.

A NIVELL MUNICIPAL (i d'autònòmiques en catorze comunitats) dues imatges destaquen en l'escenari posterior a la contesa. D'una banda, la indiscutible victòria global socialista en un mapa que sembla immutable ja fa gairebé un segle i que tossudament posa en evidència el fet diferencial base i català, sempre amb un comportament electoral diferent al de la resta de l'Estat. Tan cees són que no ho veuen o, pitjor, no ho volen veure! Tanta és la supèrbia que són incapaces d'acceptar, una vegada i una altra, el dictat de les urnes! La victòria socialista, té, però, ai las!, un contrapunt amarg: el desastre municipal i autonòmic a Madrid, que serveix al PP i a Cs per salvar els mobles.

“No sembla que, per desesperació d'alguns, el suflé estigui baixant. Ans el contrari frega pràcticament el llindar simbòlic del 50%.”

Un desastre que ha estroncat les perspectives d'ara fa quatre anys quan Podemos i les seves confluències i afins irrompien amb força en els consistoris de moltes ciutats. Eren els ajuntaments del canvi. Després de diumenge, d'aquella onada només perviuen Cadis i València (Compromís en aliança amb el PSPV), i el lideratge de Pablo Iglesias sembla més qüestionat que mai, com també s'han afeblit les seves possibilitats de pressionar Pedro Sánchez en la formació del govern. Tampoc hi ha majoria d'esquerres per fer govern a Múrcia i Castella i Lleó, i perilla l'hegemonia socialista a Aragó.

D'ALTRA BANDA, A LES MUNICIPALS, la contundent victòria d'ERC, 23,5% dels vots i 3.107 regidors, no deixa lloc a dubtes sobre el pols independentista. En segon lloc, tot i que JxCat el supera en nombre de regidors (2.798) però no en vots (15,4%), se situa el PSC, que recupera part del poder municipal perdut, amb el 21,9% dels vots i 1.315 regidors. Ací, dues imatges s'imposen. En positiu, i a l'espera del recompte definitiu que podria deixar fora els dos regidors del PP a Barcelona i ampliar els resultats d'ERC, de JxCat o del PSC, la victòria d'Ernest Maragall –i de Miquel Pueyo a Lleida– per una mica menys de cinc mil vots sobre Ada Colau. Maragall no ho té fàcil, perquè els 10 regidors són lluny de la majoria (21 regidors). Però, esperem que un pacte espuri no li barri el govern (mai s'ha negat a Barcelona a la llista més votada formar govern i cal recordar l'elegància amb què va procedir Xavier Trias fa quatre anys). En negatiu, o potser també en positiu, la fi de la prepotència de Manuel Valls, que, sense conèixer un borrall de Barcelona, pretenia donar lliçons i solucionar-ho tot amb un increment dels efectius de la Guàrdia Urbana. El dia després sempre posa tothom a lloc.

De set en set

Ignasi Riera

No en nom meu

Fa dies que em demanen el meu suport a la candidatura de Carles Puigdemont per al Parlament Europeu. Res en contra

de qui ha estat alcalde de Girona i president de la Generalitat. Quan ha estat a Madrid, he pogut assistir als seus actes i saludar-lo. Resulta, però, que a les acaballes de novembre del 2017, afirmava: “Veiem en Israel un projecte nacional i cultural molt semblant al nostre.” I quan Donald Trump, l'abril del 2018, visitava Tel-Aviv, consolidava la seva capitalitat i reforçava la idea de la marginació de Palestina, Carles Puigdemont envia aquest missatge: “Congratulations Israel on the 70th anniversary of your Independence. Your struggle against adversity and your spirit of self-sacrifice has gained our respect in Catalonia.” En aquestes preses de posició, el molt honorable Puigdemont seguia la petja de Jordi Pujol, que el maig de 1987 proclamava a Tel-Aviv que Catalunya és sionista [sic] i explicava el paral·lelisme entre l'esforç dels hebreus per ser una nació i el de Catalunya, “tots dos obligats a lluitar contra enemics implacables”.

El 1970, i pel fet que a l'Alfons Comín li havien retirat el passaport, vaig participar en una trobada internacional al Líban sobre la situació del poble palestí. Vaig visitar els camps de refugiats, mentre que rebíem informació exhaustiva sobre tot plegat. Després, i ja a París, l'amic Ernest Udina em va posar en contacte amb les organitzacions palestines a l'exili. Al cap d'un grapat d'anys, i quan era membre de la junta de l'Ateneu Barcelonès, el dermatòleg i historiador Salah Jamal em va demanar un pròleg per al seu llibre *Aroma àrab*. La nova amistat em vinculava per sempre més amb una causa a la qual mai no he deixat de donar suport. Ni abans. Ni ara.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La R-4 de rodalies, tallada tot l'estiu

Es faran obres en una línia on en els últims temps hi ha hagut diversos accidents

Estrasburg avala la suspensió del ple post-1-0

El TC ho va decidir per si Puigdemont declarava la independència de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia s'obceca a

VÍDEOS Els fiscals fan visionar prop de cinc hores d'imatges del 20-S i l'1-0 sense que s'hi vegi cap alçament violent
ACUSACIONS Es preveu, però, que mantinguin la petició de penes elevades

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els quatre fiscals del Tribunal Suprem –tot i la falta de proves concloents d'un alçament violent a Catalunya en les 48 sessions del judici, a banda de la seva constatada negligència preparació de la causa– s'han obcecat a mantenir l'acusació pel delictes de rebel·lió contra els nou independentistes catalans en presó preventiva des de fa més d'un any, i pels delictes de malversació i desobediència contra els tres exconsellers del govern presents en la vista. Segons fonts judicials, està previst que avui els representants del ministeri públic elevin a definitives les seves conclusions provisionals, i també l'Advocacia de l'Estat, que no hi veu violència però sí sedició, així com els advocats de l'acusació popular de Vox, que també vol condemnar els membres del govern per pertinença a grup criminal. I les defenses mantindran la petició d'absolució dels independentistes catalans al·legant que el dret a decidir no és delictes.

Amb l'evolució del judici, iniciat fa quatre mesos, fonts jurídiques van exposar que, sense la violència greu que requereix la rebel·lió, la fiscalia es podria plantejar modificar les seves conclusions o afegir-ne unes d'alternatives en què estimés la possibilitat de reduir el delictes més greu del Codi Penal al de sedició, tot i que també té

penes elevades, i fins i tot al delictes de conspiració per a la rebel·lió, porta que va obrir el mateix Tribunal Suprem en acceptar la causa catalana i amb la qual es podrien reduir a més de la meitat les penes sol·licitades. En el delictes de rebel·lió s'inclou el de malversació de fons públics, i a l'exvicepresident Oriol Junqueras la fiscalia li demana 25 anys de presó; als exconsellers Joaquim Forn, Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull i Dolors Bassa, setze anys, mentre que a l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i als líders civils Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, als quals no s'imputa malversació, disset anys de presó.

Tot i l'opinió contrària de més d'un centenar de juristes, els fiscals Javier Zaragoza, Consuelo Madridal, Jaime Moreno i Fidel Cadena han convençut la fiscal general de l'Estat, María José Segarra, que els fets que van tenir lloc a Catalunya des del 20 de setembre del 2017, amb la multitudinària manifestació a la seu d'Economia, l'aprovació de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica del 6 i el 7 de setembre, la votació de l'1-0 i la declaració d'independència del 27 d'octubre, són un trencament de la legalitat vigent espanyola que, sense armes ni ferits greus, es pot encaixar en el delictes de rebel·lió, amb aquesta interpretació tan oberta –perquè no hi ha cap referent anterior ni jurisprudència–

Els independentistes catalans, a judici

LES PETICIONS DE LA FISCALIA I DE L'ADVOCACIA DE L'ESTAT

▲ Fiscalia ▲ Advocacia de l'Estat

ORIOL JUNQUERAS
Exvicepresident (ERC)

▲ Acusat de rebel·lió i malversació.
25 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició i malversació.
12 ANYS DE PRESÓ.

JOAQUIM FORN
Exconseller d'Interior (JxCat)

▲ Acusat de rebel·lió i malversació.
16 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició i malversació.
11,5 ANYS DE PRESÓ.

JORDI TURULL
Exconseller de Presidència (JxCat)

▲ Acusat de rebel·lió i malversació.
16 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició i malversació.
11,5 ANYS DE PRESÓ.

JOSEP RULL
Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)

▲ Acusat de rebel·lió i malversació.
16 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició i malversació.
11,5 ANYS DE PRESÓ.

RAÜL ROMEVA
Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)

▲ Acusat de rebel·lió i malversació.
16 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició i malversació.
11,5 ANYS DE PRESÓ.

DOLORS BASSA
Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)

▲ Acusada de rebel·lió i malversació.
16 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusada de sedició i malversació.
11,5 ANYS DE PRESÓ.

CARME FORCADELL
Expresidenta del Parlament de Catalunya

▲ Acusada de rebel·lió.
17 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusada de sedició.
10 ANYS DE PRESÓ.

JORDI SÀNCHEZ
Expresident de l'ANC i diputat de JxCat

▲ Acusat de rebel·lió.
17 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició.
8 ANYS DE PRESÓ.

JORDI CUIXART
President d'Òmnium Cultural

▲ Acusat de rebel·lió.
17 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de sedició.
8 ANYS DE PRESÓ.

que n'han fet el jutge instructor Pablo Llarena i la mateixa sala del Suprem, que ha denegat diverses vegades la llibertat dels presos polítics.

Els vídeos de les protestes del 20-S i de la votació de l'1-0 que es van exhibir ahir en el judici, seleccionats per la fiscalia i l'Advocacia de l'Estat, evidencien protestes de ciutadans empipats, fent resistència passiva davant dels agents de la Guàrdia Civil i la policia espanyola i amb l'insult d'"assassins" com a màxima expressió de la suposada violència, després d'haver rebut cops de porra o de ser-ne testimonis en la jornada del referèndum. Només hi ha una escena d'una escola del

Bages on un agent cau a terra després de trencar la porta de vidre del centre i una persona li tira una cadira que el toca. Ni puntades de peu ni cops als testicles es van veure en les imatges d'ahir.

Entre el desgavell de vídeos aportats pel ministeri públic, el fiscal Jaime Moreno va admetre que en alguns casos no sabia quin municipi era ni quin dia, a banda de presentar-los desordenats i repetits, fins que el jutge Marchena ja els anava censurant. També va fer emetre el parlament del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i el del llavors president de l'ANC, Jordi Sánchez, el 20-S en la protesta al Departament d'Econo-

Les xifres

6

hores de vídeos del 20-S i l'1-0 es van visionar ahir. Són els de les acusacions. Avui es veuran els de les defenses.

4

dies de sessions queden perquè s'acabi el judici contra els independentistes catalans. El darrer, el 12 de juny.

mia, en els quals critica-ven obertament "el cop d'estat a les institucions catalanes" i feien una crida a la "mobilització permanent", sempre apel·lant "a la democràcia i al civisme", amb la resposta dels concentrats de "Votarem!". L'afirmació de Cuixart "des d'aquest altar majestuós", referint-se al fet que era dalt del cotxe de la Guàrdia

Civil, van demanar que es visionés diversos cops, ja que els fiscals han criminalitzat aquesta expressió, sobre la qual preguntaven a tots els testimonis presents aquell dia.

També es van emetre vídeos en què intervenia la llavors presidenta del Parlament davant la seu del TSJC, el 21 de setembre del 2017, per reclamar fer-

L'APUNT

Graupera no rima amb Junqueras, o sí

Jordi Panyella

Graupera no rima amb Junqueras, o potser sí, i així van les sumes i les restes en el món independentista. Puigdemont sí que rima amb Forn, de la mateixa manera que exili rima amb presó. El doble mapa de col·raines que resulta de les eleccions de diumenge passat deixa una pregunta inquietant: si el color que representa el rotund triomf d'ERC en les eleccions locals

es pogués sumar al color que identifica la victòria aclaparadora de JxCat en les europees, quin supercolor no en resultaria? Quina supercandidatura no hauria estat la de Forn i Maragall plegats? Des de diumenge queda clar que Convergència ha mort, que Esquerra guanya però que tota sola no pot governar, i que cal més que mai un instrument polític potent i unitari.

amb la rebel·lió

Cap acarament entre Pérez de los Cobos i López

El president del tribunal, Manuel Marchena, va informar ahir que, per "unanimitat", la sala finalment refusa l'acarament entre el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos i el comissari dels Mossos Ferran López, que va sol·licitar l'advocat Xavier Melero, defensor de Quim Forn, després de la declaració del cap de la policia catalana en què amb rotunditat contradeia les afirmacions de Pérez de los Cobos, nomenat per coordinar els tres cossos policials que havien d'aturar el referèndum. Pérez de los Cobos va assegurar que els comandaments dels Mossos li havien amagat el dispositiu de l'1-O i el qualificava d'ineficient, mentre que López va sostenir que ell el va validar. El jutge va exposar que l'acarament no és un mètode habitual i que les contradiccions, "que també han tingut altres testimonis", seran revisades amb altres proves.

L'activista Tamara Carrasco, amb el seu advocat, Benet Salellas, en una roda de premsa l'any passat ■ ACN

Aixequen el confinament a Viladecans de Tamara

La jutgessa de Barcelona qualifica de "desproporcionada" la mesura aprovada fa un any per l'Audiencia Nacional

M. Piulachs
BARCELONA

Tretze mesos després de ser detinguda per un suposat delictes de terrorisme relacionat amb la independència de Catalunya i confinada al seu municipi per ordre d'un jutge de l'Audiencia Nacional, l'activista Tamara Carrasco ja pot sortir de Viladecans i moure's en llibertat. La titular del jutjat d'instrucció 24 de Barcelona, la magistrada María Antonia Coscollola, va resoldre ahir que aquesta mesura cautelar és actualment "desproporcionada", ja que ara s'acusa Carrasco de fer una crida a desordres públics, castigat amb multa o amb una pena de fins a un any de presó. Benet Salellas, advocat de Tamara, es felicitava a Twitter per la fi d'"un any d'excepcionalitat jurídica injustificada".

La foto de Carrasco, amb la cara descoberta i custodiada per dos agents de la Guàrdia Civil enfundats en passamuntanyes va córrer com la pólvora el

12 d'abril del 2018, i l'endemà de la seva detenció es va saber que el cos armat tenia com a proves contra Carrasco un xiulet groc, una careta amb la cara de Cuixart, trobats a casa seva, i un àudio on proposava tallar vies centrals de comunicació sense que encara s'hagi demostrat cap ef-

La frase

"No té sentit mantenir la mesura cautelar. Primer s'investigava un delictes de terrorisme i ara, un de desordres"

María Antonia Coscollola
MAGISTRADA INSTR. 24 BARCELONA

càcia real. Amb aquest material tan feble, el jutge de l'Audiencia Nacional no va aprovar la presó provisional de Carrasco, demanada pel fiscal, però li va imposar la mesura de no poder sortir de Viladecans només que per anar a treballar. ■

▲ Acusat de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.

CARLES MUNDÓ
Exconseller de Justícia (ERC)

▲ Acusat de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusat de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.

SANTI VILA
Exconseller (Junts pel Sí)

▲ Acusada de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.
▲ Acusada de malversació i desobediència.
7 ANYS DE PRESÓ.

MERITXELL BORRÀS
Exconsellera de Governació (JxCat)

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

mesa i advocar per la no-violència. I intervencions del vicepresident Junqueras en sortir de la seu d'Economia, quan era escorcollada, en què assegurava que "el poble sempre salva el poble", sense fer cap crida a provocar un setge als agents de la Guàrdia Civil que eren dins com han assegurat les acusacions. La fiscalia també es va recrear en certs incidents que es van produir davant d'Economia passades les dotze de la nit, en què antiavalots dels Mossos aparten els concentrats perquè els agents de la Guàrdia Civil recuperin els seus vehicles, amb armes llargues a dins. La repetició d'aquestes imatges intercalades

amb la concentració oficial va provocar que l'advocat Jordi Pina requerís al fiscal que aclarís si aquelles imatges, potser les més violentes (i entre mossos i ciutadans, no pas les forces de seguretat espanyoles), van tenir lloc de matinada i un cop les entitats havien desconvocat la protesta. I el fiscal Moreno es va veure obligat a confirmar que eren imatges d'aldarulls perpetrats de matinada per un grup minoritari respecte als 40.000 concentrats.

Informes policials, fora
L'advocada de l'equip d'Òmnium, Marina Roig, també va fer visionar sencera i no esquarterada una entrevista de Cuixart el 20-S a RAC1, a més de la

visita que va fer Junqueras a la seu d'Hisenda, on va entrar per la porta lateral, custodiada per agents de la Guàrdia Civil, realitat que un responsable del cos va negar en el judici. Donava a entendre així que l'exvicepresident s'havia colat per veure el llavors secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, detingut i present en l'escorcoll policial. En aquest vídeo, a més, es veu que els agents no són privats de fer els escorcolls.

Pel que fa als vídeos, els penalistes Andreu van den Eynde i Marina Roig van alertar el tribunal que un dels aportats per la fiscalia "estava editat sense control judicial" per la Guàrdia Civil i s'hi barrejaven imatges del setge de la

seu de la CUP amb la protesta d'Economia. El jutge en va permetre el visionament, però va dir que anotava que estava manipulat.

El que sí que va excloure el tribunal de la causa són tots els informes de la Guàrdia Civil perquè, en paraules del president Marchena, hi havia "valoracions". Tanmateix, va admetre com a prova documental la traducció de l'agenda Moleskine del llavors secretari general d'Economia, Josep Maria Jové, investigat al TSJC per haver participat en l'organització de l'1-O, i del document apòcrif *Enfocats*, trobat a casa seva. Avui es veuran aquests vídeos escollits per les defenses, i s'acabarà amb el tràmit de conclusions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

“ LES FRASES

“Passi-ho bé i moltes gràcies!”

“Sense violència!”

“Això amb Franco sí que passava!”

“Aquí tenim urnes de destrucció massiva!”

“Nosaltres som el somni!”

“Osti, estan picant l'alcalde!”

“Per què no piqueu el govern de Rajoy?”

“Som gent pacífica, només volem votar!”

“Per a això us entrenen, oi? Per picar!”

“Si tu l'estires fort, ella caurà!”

“Que valents que sou! Quina vergonya!”

“Votarem! Adeu, Espanya!”

“A terra tothom!”

“No fem cap mal!”

“No mossega, és una urna!”

“Val més que els deixem passar o si no cauran cops de porra, que només han vingut a fer mal”

LA CIUTADANIA

Frases i expressions sentides en el so ambiental dels vídeos que per a les acusacions demostren la suposada violència

LA CARA I LA CREU

Rebutjats els retalls de premsa

Abans de començar l'esperat visionament dels vídeos, el president de la sala, Manuel Marchena, va resoldre ahir les peticions d'impugnació fetes per les defenses, que es van apuntar una nova victòria. Marchena va rebutjar molts dels suposats documents de prova pretesos per les acusacions. Així, va ordenar excloure totes les ressenyes periodístiques, perquè no les considera prova de res, i també les valoracions policials afegides als informes. Igualment, van quedar excloses les referències a la suposada passivitat dels Mossos o les opinions interessades sobre piulades a Twitter.

Imatges a última hora

Finalment les defenses no se n'han sortit a l'hora d'aconseguir que se'ls permetés contrastar de manera contextualitzada els vídeos amb el testimoni de policies i guàrdies civils. Ahir els advocats van protestar també pel fet que es deixés a les acusacions introduir vídeos nous sense deixar-los marge per reordenar l'estratègia o que no es bloquegés el visionament d'escenes editades amb intenció manipuladora. Durant l'exhibició va caldre silenciar la veu dels periodistes espanyols que valoraven les imatges, fins i tot tallar una tertúlia extreta d'un conegut programa de la caverna mediàtica.

El desconeixement

Vídeos repetits, proposats pel fiscal sense saber d'on són

10.58 h del dimarts 28 de maig del 2019, Tribunal Suprem. Hora i lloc on per fi ahir es van començar a exhibir els vídeos de l'1-O. Justament el que no va ser capaç de fer el fiscal Jaime Moreno mentre es reproduïen imatges que ell mateix havia proposat: dir clarament a les defenses a quin dia i a quin lloc corresponien. “No puc precisar-ho”, va anar admetent el fiscal mentre assistíem a una caòtica sessió documental. Vídeos repetits, sense subtítols ni traduc-

cions i, moltes vegades, amb la sensació que se n'havia colat algun de les defenses perquè les imatges mostraven amb incontestable claredat violència policial contra gent pacífica. Com a màxim, alguna cosa del que es va veure en la sessió d'ahir podria entrar en la categoria de desordres públics. Això sí, Marchena va procurar que l'imprescindible Paco retoqués la posició de les pantalles per tal que cap de les parts, tampoc el públic, es perdés ni un sol detall.

El fiscal Jaime Moreno, durant el judici ■

La negativa

Pérez de los Cobos no tornarà a trepitjar la sala del Tribunal Suprem

El dia que Manuel Marchena va respondre a la petició de Xavier Melero, advocat de Joaquim Forn, que resol-dria més endavant la seva petició de fer un acarament entre el coronel de la Guàrdia Civil Pérez de los Cobos i el comissari dels Mossos Ferran López, ja ens ho podíem veure a venir. El tribunal va comunicar ahir la decisió de rebutjar la petició, tot i advertir l'existència de contradiccions. Aquestes contradiccions, va assegurar Marchena, ja es valoraran. També, va dir, les “nombrosíssimes” detectades en altres testimonis, tant de les defenses com de les acusacions.

L'anomalia

Els observadors internacionals, contra la suspensió dels presos

Els observadors internacionals al judici continuen fent aportacions contundents. Ahir l'International Trial Watch va referir-se a una “nova situació anòmala en un estat democràtic de dret” en relació amb la suspensió dels presos polítics electes acordada per la mesa del Congrés dels Diputats. Pels observadors, no correspon al Congrés aplicar la llei d'enjudiciament criminal. També critiquen que l'òrgan competent, el Tribunal Suprem, passés la pilota al poder polític. Uns capgirells en les respectives funcions que tampoc tenen en compte la jurisprudència del TC.

L'ILLA DE ROBINSON

L'ENTREVISTA

JAUME ALONSO-CUEVILLAS

“Hi haurà retrets cap a l'Estat espanyol”

Igor Llongueres

Alonso-Cuevillas va valorar l'actualitat ahir en el programa *L'illa de Robinson*, a El Punt Avui TV.

Quina reflexió fa de l'inici de la fase documental?

Tot plegat segueix el guió de la mateixa farsa. No té cap sentit escindir la lectura de documents o el visionament dels vídeos de les declaracions. La pràctica habitual en

qualsevol judici és que a mesura que es va interrogant el testimoni, es pugui visionar un vídeo o ensenyar una fotografia. El que s'ha fet és esperpèntic. I com hem denunciat molts cops, suposa una limitació intolerable al dret de defensa.

Cuevillas al plató ■ POL ASENSI

La sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans és una galleda d'aigua freda?

En la guerra jurídica que estem mantenint, perdrem batalles, i

aquesta és una batalla perduda, però menor. Per avui s'espera una resolució important que sí que té rellevància i fa referència a la situació de presó.

Tindrem bones notícies?

No m'agrada fer pronòstics agosarats. Tenim bones sensacions. Tinc el convenciment que sí que hi haurà algun retret cap a l'Estat. No és vinculant, però té un valor polític important.

Puigdemont i Comín seran eurodiputats?

L'Estat intentarà posar tots els impediments que pugui. Van anunciar que han donat ordres a l'advocacia de l'Estat que estudiï la jurisprudència per intentar oposar-s'hi, però nosaltres ho tenim estudiat de fa temps.

QÜESTIONS TÈCNIQUES

Crea indefensió els vídeos desordenats de la fiscalia

És sorprenent que en aquest judici, que des del primer dia ha estat important el visionament dels vídeos i la prova documental videogràfica, la fiscalia no l'hagi portat ordenada ni per dates, hores ni llocs. Crea indefensió el fet que presentis un vídeo desordenat sense cap identificació. I un altre fet sorprenent: si pels vídeos vistos s'ha de fonamentar l'acusació d'aquest judici, per a les defenses pinta bé. Calia mostrar els vídeos? Es podia haver fet igual que altres documents, que no es mostraran en pantalla i el Tribunal ja els examinarà. Es va demanar el visionament i s'ha acceptat perquè des del primer dia la incidència dels vídeos era important. És el judici en el país amb més visionaments de vídeos. Es podia haver començat pels vídeos o fer el contrast que volien les defenses.

Yago Aubanell

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Satanàs mai no dorm

Als catalans, n'hi ha que no els treuen els ulls de sobre. L'ABC alerta: "Puigdemont i els seus còmplices, com el pres diputat Oriol Junqueiras, seguiran aprofitant les esclertes de la nostra legislació per presentar l'independentisme com la víctima d'un estat repressor." *El Mundo* avisa: "La col·laboració entre constitucionalistes evitarà que els que volen destruir la nostra democràcia tinguin a l'abast la clau de la governabilitat."

Ara Ciutadans ja no és tan bo

Lolo, a *La Nueva Crónica*, veu així la situació postelectoral. La gran esperança contra el catalanisme es veu ara amb recel. L'objectiu de Ciutadans, avisa l'ABC, és "rendibilitzar el seu paper de frontissa". "L'oportunitisme estratègic que defineix el partit és el seu pitjor enemic", escriu *La Razón*. Un canvi de Rivera, "ara cap als socialistes, comporta un risc que podria ser letal per als taronja", diu Antonio Pérez Henares a *Atlántico*.

I és que els temps
-ai!- estan canviant

Pilar Cernuda creu que, a diferència del que va passar fa quatre anys, "ara és el PSOE el que ha guanyat, però el PP es podria adjudicar diversos governs autonòmics i municipals".

No saps de què parlar?
Fes-ho dels catalans

Jenaro Castro escriu: "És descoratjador que el secessionisme que ha volgut i vol trencar Espanya es rigui a la nostra cara de la igualtat i la llibertat dels altres."

Aprofitant que el
carrer fa baixada...

Joaquín Rábago s'ho fa venir bé: "Molts dels votants de Ciutadans s'esperaven una altra cosa del seu líder. Catalunya i el somni de la raó creen monstres!"

És el que passa amb les lleis europees

Borrell ya no rechaza de plano
que Puigdemont logre ser
europarlamentario

De moment sembla l'alarma d'un cotxe, però aviat sonarà com una antiaèria. Preocupa el fet que Carles Puigdemont i Toni Comín puguin exercir el seu càrrec a Brussel·les, ja que han aconseguit els vots necessaris, i amb escriu. El fet que Josep Borrell no hagi descartat aquesta possibilitat, ja que les lleis europees ho permeten, està fent saltar les alarmes en diversos mitjans, entre els quals, *Esdiario.com*.

El diputat gal·lès Hywel Williams, al Suprem

AUTODETERMINACIÓ • Lamenta la judicialització d'un conflicte polític i defensa el dret a decidir del govern i el poble català **PACTE** • Recorda que al Regne Unit hi va haver una situació similar i que, a través del diàleg, es va pactar un referèndum

Aleix Pujol
MADRID

El dia que vam saber que el Tribunal Suprem deixaria vist per a sentència el judici de l'1-O el proper 11 de juny, a la sala de l'alt tribunal espanyol hi havia dues personalitats internacionals destacades. El diputat del parlament de Westminster Hywel Williams, integrant del partit nacionalista gal·lès Plaid Cymru, va presenciar, acompanyat de l'escriptor i activista Chris Bambery, la sessió judicial de dijous passat.

Williams és també, a més de diputat, el portaveu de l'All-Party Parliamentary Group on Catalonia, grup interparlamentari

que integra diputats de les principals forces polítiques de la cambra baixa britànica. Com ens explica, formar part de l'All-Party Parliamentary Group on Catalonia no és una qüestió de cadires. Els diputats que l'integren són "membres individuals en contra de la idea que hi hagi polítics empresonats per fets polítics", que "miren de poder anar informant sobre el que s'està esdevenint a Catalunya i servir d'altaveu" perquè, bé a través de la seva veu o bé directament a través de la veu de polítics catalans, es connecti el discurs més enllà de les fronteres de l'Estat espanyol.

Tot i la funció del grup interparlamentari sobre Catalunya,

Williams i Bambery no van assistir al judici com una funció de treball del grup, sinó que ho van fer per interès personal.

Del judici, Williams n'extreu que és una "estranya combinació que un tema eminentment polític sigui tractat pels tribunals", i expressa la seva incapacitat per imaginar que això pogués passar al seu país. Williams recorda que, a través del diàleg, Escòcia i el Regne Unit van pactar la celebració d'un referèndum d'autodeterminació. El diputat de la cambra britànica qüestiona com pot ser que es porti als tribunals polítics "acusats de delictes de malversació per la utilització de fons públics per mesurar i preguntar l'opinió

Williams (dreta) i Bambery a les portes del Suprem ■ APPG CATALONIA

dels ciutadans respecte a un aspecte de la vida política".

Williams té clar que el govern català i la seva població tenen dret a autodeterminar-se, en tractar-se d'una nació històrica, amb una cultura i una llengua pròpies. Pel diputat de Caernarfon, aquests aspectes són "una habilitació suficient per decidir sobre un mateix".

Tot i que, assegura, va veure amb bon esperit els líders independentistes empresonats, Williams lamenta la situació, que defineix com a trista i sorprenent, i assegura que no s'hauria imaginat mai que un escenari així pogués ser una realitat "a Espanya, a Catalunya, a Europa, a la Unió Europea...". ■

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Estrasburg dona un revés al ple posterior a l'1-0

El Tribunal Europeu de Drets Humans nega que la suspensió del TC vulnerés les llibertats fonamentals i declara "inadmissible" el cas Forcadell i Puigdemont havien denunciat una violació dels seus drets

Natàlia Segura

Brussel·les

El Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) va negar ahir que la suspensió del Tribunal Constitucional del ple posterior a l'1-0 constituís una violació dels drets fonamentals per a aquells que el volien convocar. L'alt tribunal amb seu a Estrasburg declarava així "inadmissible" la queixa de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i del president Carles Puigdemont, entre d'altres, que havien recorregut contra la decisió al·legant vulneració dels drets a la llibertat de reunió i d'expressió i del dret a un recurs judicial per no haver pogut celebrar aquesta sessió.

La decisió del TEDH va avaluar ahir concretament els fets a l'entorn del ple del dia 9 d'octubre, en què Puigdemont havia de comparèixer a petició de Junts pel Sí i la CUP per valorar els resultats de l'1-0 i els seus efectes, d'acord amb la llei del referèndum. El PSC hi va presentar recurs adduint que aquesta llei estava suspesa i aleshores el TC va anul·lar la convocatòria. Un pas que Forcadell, Puigdemont i 74 demandants més van portar a

L'edifici del Tribunal Europeu de Drets Humans, en una imatge d'arxiu ■ ACN

Les frases del TEDH

“La decisió de la mesa d'autoritzar la celebració de la sessió plenària va suposar un clar incompliment de les decisions del TC”

“La suspensió de la sessió plenària del Parlament de Catalunya era necessària en una societat democràtica”

Estrasburg.

Ara l'alt tribunal europeu ha donat la raó al Constitucional amb l'argument que la seva decisió va ser

“necessària en una societat democràtica, en particular per al manteniment de la seguretat pública, la defensa de l'ordre i la pro-

tecció dels drets i llibertats dels altres”. Dels tres principis establerts en la Convenció Europea de Drets Humans als quals els independentistes es volien acollir, el TEDH s'ha centrat sobretot en el dret a la lliure reunió per fonamentar el seu rebuig a la queixa.

Argumentació

Estrasburg considera que la interferència amb aquest dret que va suposar la suspensió del TC va ser “raonable” per “una neces-

sitat social urgent”, ja que els magistrats espanyols tenien l'objectiu de “garantir la protecció dels drets i llibertats dels parlamentaris que estaven en minoria” al Parlament “amb vista a possibles abusos de la majoria”. Així, la sala tercera del tribunal europeu, integrada per set magistrats, entre els quals hi ha l'espanyola María Elósegui, veu “essencial” prevenir que, “a través d'un procediment irregular establert per una majo-

ria parlamentària”, es pugui impedir a una minoria exercir les seves funcions legítimes.

D'altra banda, el TEDH també veu “justificat” que el TC actués per “garantir el compliment de les seves pròpies decisions”. “La decisió de la mesa del Parlament d'autoritzar la celebració de la sessió plenària va suposar un clar incompliment de les decisions del TC del 7 i el 12 de setembre del 2017”, observen els magistrats. El tribunal recorda que la sessió va ser convocada per una llei “suspesa provisionalment el 7 de setembre” pel TC i que, per tant, aquesta llei era “inaplicable”.

Pel que fa al dret a la lliure expressió, l'alt tribunal argumenta que el procediment de la mesa no va garantir “la lliure opinió de la gent” i que, per tant, no poden reclamar aquest dret. Quant a la queixa dels demandants per no haver pogut recórrer contra la suspensió, el TEDH assegura que això “no està demostrat” i assenjala en el seu escrit que el Parlament de Catalunya va ser, a través dels seus serveis jurídics, part en el procediment d'empara.

Més enllà de l'argumentari sobre la suspensió del ple, la decisió del TEDH en l'anomenat cas de “Forcadell i Lluís i altres vs. Espanya” inclou un comentari també atribuïble als fets de l'1-0. En el text, Estrasburg recorda que “un partit polític pot fer campanya per un canvi en la llei o en les estructures legals o constitucionals de l'Estat” si “els mitjans utilitzats són legals i democràtics” i “el canvi proposat és compatible amb els principis democràtics fonamentals”. ■

El govern espera que l'unionisme acati totes les resolucions del TEDH

J.A.
BARCELONA

La portaveu del govern de la Generalitat, Meritxell Budó, va assegurar ahir que espera que quan el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) d'Estrasburg emeti en un futur resolucions favorables a la causa independentista i

contra “la repressió” de l'Estat espanyol “els unionistes” també “les acceptin i les acatin”. La posició oficial de l'executiu català sobre el revés d'Estrasburg en considerar que el Tribunal Constitucional no va violar els drets fonamentals suspent el ple posterior de l'1-0 és clara: “Respectem les decisions del tri-

bunals internacional”, però immediatament Budó també va recordar que hi havia resolucions anteriors que han condemnat l'Estat per violació d'aquests drets.

La consellera també va expressar que espera que els eurodiputats a l'exili i a la presó trobaran la manera de poder exercir a Brus-

sel·les perquè “el que decideixen les urnes no es pot canviar en uns despatxos com ha dut a terme la senyora Batet” al Congrés dels Diputats. Budó va valorar els resultats dels comicis, que al seu parer confirmen que “han guanyat les forces sobiranistes” i “avalen” l'estratègia i l'aliança al govern català. ■

La reunió setmanal de l'executiu català, ahir al matí, al Palau de la Generalitat ■ SÍLVIA JARDÍ/ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El senador Raül Romeva s'exposa avui a ser suspès per la mesa del Senat cinc dies després que els diputats fossin suspesos al Congrés ■ ZUPI / EFE

El Senat suspèn Romeva sense la pressa del Congrés

■ Cruz aparta avui el senador pres sense avís del Suprem ■ Sánchez insisteix a visitar Felip VI tot i la pressió de Batet i vol permís per sortir de Soto ■ L'adeu de Junqueras condiona la investidura

David Portabella
MADRID

Sense la pressa imposada al Congrés abans del final d'una campanya electoral i sense obrir un intercanvi epistolar ple de tibantor amb el Tribunal Suprem, el Senat que presideix el socialista català Manuel Cruz procedirà avui a la suspensió del senador més votat a Catalunya en les eleccions del 28 d'abril, el republicà Raül Romeva. Com que ell no va adreçar cap carta al Suprem, a diferència del que va fer la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, Cruz actua *motu proprio*

i sense cap pressió del PP ni de Ciutadans, ja que el PSOE controla la mesa del Senat amb una majoria de quatre seients –el mateix Cruz, Cristina Narbona com a vicepresidenta, i Fernando Martínez i Olivia Delgado com a secretaris–, en contraposició amb els dos del PP i un del PNB.

Cinc dies després de la fulgurant suspensió dels diputats Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull en la recta final de la campanya del 26 de maig, avui el Senat evidenciarà l'arbitrarietat del calendari judicial fent el mateix contra Romeva.

Si la mesa del Senat aplica un article processal com el 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Le-crim), que abans del procés només podien aplicar els jutges, Romeva quedarà sense els drets i deures que té com a electe, entre els quals hi ha cobrar el sou de senador i participar en reunions, comissions i plens. El seu vot en el ple no és tan problemàtic com el dels quatre diputats del Congrés que són presos polítics: a la cambra baixa va d'un vot per a Pedro Sánchez dependre o no de l'independentisme per a la investidura, mentre que al

Senat el PSOE té una majoria absoluta.

L'estrena de la tretzena legislatura espanyola amb la irrupció de cinc electes presos està tensant les costures del sistema fins a límits mai vistos i que van fins a la Casa del Rei. Ahir, a les 13 hores, expirava el termini dels partits per designar un interlocutor del rei Felip VI en la ronda de consultes, i l'elegit per JxCat és Jordi Sánchez. Minuts abans de la fi del termini, l'entorn de Batet va fer una trucada a JxCat per explorar si el nom triat era el pres de Soto del Real o bé hi podia haver alguna

abandonar Soto del Real el dia que el rei el citi.

Com va evidenciar el precedent del socialista Javier Fernández l'octubre del 2016, per ser inclòs a la tanda de consultes no s'ha de ser diputat. Així que Sánchez era l'elegit per JxCat abans de ser suspès i ho continua sent després de ser suspès. Ara només el tribunal de l'1-O, presidit per Manuel Marchena, pot estalviar al rei Felip VI el tràngol de fotografiar-se amb un pres polític denegant-li el permís de sortida. El gener del 2016, Felip VI ja va vetar la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, exigint-li comunicar la investidura de Carles Puigdemont per correu electrònic, i més tard tampoc ha rebut el seu successor, Roger Torrent. Apellant a la descortesia institucional i al discurs del 3 d'octubre, ERC no envia ningú a la ronda de consultes per deixar clar que Junqueras no admet el rei com a interlocutor.

Presos conservant l'acta

El futur de Junqueras al Congrés, això sí, és molt present en el càlcul del PSOE per a la investidura, fins al punt que és clau en el calendari. Amb l'acta d'eurodiputat al sac, Junqueras té com a data límit per renunciar a l'escó al Congrés el 2 de juliol, el dia del ple de constitució de l'eurocambra, en què el líder d'ERC vol viatjar a la seu de la UE per esdevenir eurodiputat de ple dret. Fins aleshores, el PSOE dona per fet que els quatre presos retindran l'acta tot i estar suspesos, amb la qual cosa hi ha quatre vots que no es compten i que poden abaratir la majoria de la investidura de 176 a 174 en una cambra de 350 escons. Passat el 2 de juliol, el PSOE dona per fet que ERC ja haurà rellevat Junqueras amb el següent de la llista i que la majoria s'encarirà a 175. ■

La data

02.07.19

El Parlament Europeu celebrarà el ple de constitució, i serà la data límit per a l'adeu de Junqueras al Congrés.

reconsideració. La rèplica dels de Míriam Nogueras i Laura Borràs va ser que el nom de JxCat que Batet ha de dur a la carpeta que pròximament entregui al rei és el de Sánchez, que ara adreça un escrit al Suprem per ser autoritzat a

Sánchez pressiona Podem i Cs, i fa números per a la investidura

Les claus
D. PORTABELLA

Per al polític que va arribar a presidir el govern amb 84 escons, el botí més escàs d'un inquilí de La Moncloa, l'escenari posterior a les eleccions del 28 d'abril –en què va obtenir 123 escons– i del 26 de maig s'observa amb una sufi-

ciència que només ell coneix i que a la resta se'ls escapa. Ni el repte d'haver de sumar 176 escons atura Sánchez en la fixació de governar en solitari.

Ministres no, Pablo

■ De visita a Brussel·les, on és celebrat com el nou referent socialista europeu i és aflagat per Macron, Sánchez va animar

Iglesias no compta per a Sánchez com a ministre ■ LUCA / EFE

Pablo Iglesias a rellegir el fracàs de Podem el 26-M i a oblidar-se de ministeris. "Tots hem de reconsiderar les estratègies després del que ha passat el 26 de maig; no mirar el carnet polític, sinó mirar si compartim una orientació política determinada, amb independents de reconegut prestigi incorporats al govern",

va dir Sánchez a Iglesias. "No s'entén que un partit que es defineix com a liberal es recolzi en la ultradreta", va dir a Rivera. El que espera Sánchez és llegir demà l'informe dels lletrats del Congrés i saber quina majoria necessita per a la investidura per fer números per si la suspensió dels presos l'abarateix a 174 o 175.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El PSC vol saber si el decret de lloguer és constitucional

■ Els socialistes porten al Consell de Garanties Estatutàries el decret de la Generalitat abans que l'avalí el Parlament ■ El decret permetria que Barcelona limités l'encariment a les zones "tenses"

Xavier Miró
BARCELONA

El PSC ha demanat al Consell de Garanties Estatutàries que dictaminin sobre la constitucionalitat del decret llei que va aprovar el govern de la Generalitat per limitar l'encariment dels lloguers d'habitatges a les zones en què l'augment continuat de preus fa molt difícil l'accés a un lloguer de preu assequible. El grup socialista vol saber abans que el Parlament el convalidi si el decret llei finalment pactat per Junts per Catalunya i ERC i aprovat dimarts de la setmana passada s'ajusta al marc competencial o és in-

constitucional. Ara l'òrgan de control estatutari tindrà dotze dies des del registrament de la petició per dictaminar sobre el decret. El consell executiu va aprovar el decret llei després que JxCat i ERC haguessin expressat públicament les seves discrepàncies sobre l'abast de les mesures.

El decret llei de mesures urgents sobre el lloguer pretén regular la contenció de preus dels contractes de pisos situats en una àrea declarada d'habitatge "tens", és a dir, en municipis o parts de municipis en què "es troba especialment en risc el proveïment suficient d'habi-

Cartell de protesta per l'increment continuat dels preus de lloguers però també contra la proliferació de pisos turístics relacionats amb l'encariment, al Raval ■ ORIOL DURAN

tatge de lloguer a la població en condicions que el facin assequible", com recull el mateix text.

La declaració d'àrea amb "mercat d'habitatges tens" la poden fer la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona per mitjà d'un acord del ple. En aquestes zones, el preu del lloguer no podrà superar el 10% de l'índex de referència o lloguer mitjà de la zona i impedirà als propietaris augmentar el preu per mitjà de l'IPC durant la vigència del contracte.

En els habitatges amb jardí o piscina el preu es podrà incrementar un 5% i fins a un 20% en els edificis nous o totalment rehabilitats. Els pisos ja llogats abans de l'entrada en vigor del decret llei poden mantenir el preu anterior.

A partir de l'entrada en vigor del decret amb rang de llei, els llogaters poden reclamar amb interessos la diferència entre el límit de preu establert i la renda que han abonat en cas que el propietari els hagi fet pagar un preu superior a la contenció establerta. ■

Nos hemos vuelto locos!!

Ofertas especiales en
Vehículos de Ocasión,
Demos y Km. 0

Turismos, SUV, familiares, industriales...

Hasta
2.000€
descuento
hasta el 15 de junio

ESERMA

Av. Maresme 30 (al lado de la rotonda de la Arquera)

Mataró / T. 93 741 26 04 - 93 741 26 00

www.eserma.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Miquel Pueyo Candidat a l'alcaldia de Lleida per ERC, la llista més votada en les eleccions de diumenge

“No volem representar tan sols l'independentisme”

PRESENTIMENT • “Des del primer moment, vaig tenir la sensació que teníem una oportunitat raonable de ser la força més votada” **PACTES** • “Vam dir que ens decantàvem per un acord entre les forces de perfil republicà i hem d'intentar complir-ho” **GIR** • “Després de 40 anys de socialisme, a Lleida qui es despengi de la il·lusió de canvi s'arrisca políticament”

Virtudes Pérez
LLEIDA

Miquel Pueyo ha estat durant tota la campanya el “candidat tranquil”. Aquests dies, però, reconeix que se sent “una mica desbordat”. ERC ha guanyat el PSC a l'Ajuntament de Lleida, però només per 81 vots de diferència. Tots dos tenen set regidors i això fa inevitable buscar aliances per poder governar. Pueyo aposta per un bloc republicà, amb Junts per Catalunya i El Comú de Lleida. I ja ha iniciat converses.

Al final, deixar la universitat i tornar a la política ha valgut la pena, oi?

Això li ho diré d'aquí a quatre anys. Ara, en termes estrictes de resultats electorals, sí. Des del primer moment, vaig pensar que teníem una oportunitat raonable de ser la força més votada. I la campanya que hem fet hi ha ajudat.

Però 81 vots de diferència respecte al PSC són pocs...

La democràcia és així. Poden ser 81, poden ser 810 o poden ser 8. Això ens ha convertit en la força més votada i això ens dona una doble legitimitat. La possibilitat de governar com a força més votada, però també, que és el que m'agradaria, la possibilitat de construir una majoria pel canvi que vagi més enllà de la condició de força més votada.

De fet, durant la campanya va insistir molt en la idea que Lleida necessitava un canvi després de 40 anys de govern socialista. També ho van fer els comuns i Junts per Catalunya... Intentareu pactar amb aquestes dues formacions i deixar fora el PSC, Cs i el PP?

Ho vam dir de manera senzilla i ara es tracta de mantenir-ho. Vam dir que ens decantàvem

Miquel Pueyo, candidat d'ERC, la llista més votada, a la Paeria de Lleida ■ NÚRIA MARTÍNEZ

per un acord entre les forces de perfil republicà i hem d'intentar complir-ho.

Descarta, doncs, el pacte amb el PSC?

Hem de reconèixer que la reacció de l'alcalde actual, Fèlix Larrosa, ha estat elegant. El dia de les eleccions va reconèixer que havia guanyat ERC i va expressar la seva voluntat de fer una oposició lleial i es va mostrar disposat a parlar de qualsevol projecte. Jo li vaig agrair la posició i que no busqués coalicions o solucions extravagants.

Bé, no és que tingui gaires alternatives... El PSC no suma 14 regidors amb Cs i el PP, i no crec que pensi en El Comú o

Junts per Catalunya, que han fet una campanya molt agressiva contra ell...

El PSC fa quatre anys va fer un pacte sobre paper amb Cs i en la pràctica de govern també amb el PP i, per tant, ha estat el mateix PSC el que s'ha condemnat a tenir una sola sortida: fer majoria amb Cs i el PP. El mateix Larrosa ha expressat la seva incomoditat per haver quedat atrapat en aquest escenari. Va prendre una decisió i en política les decisions porten conseqüències.

Les converses amb Junts i els comuns han començat? És aviat per parlar de pactes per a regidories concretes, suposo...

El procés de prospecció i converses tant amb Junts per Cata-

Més sobri i més proper

Miquel Pueyo vol ser un alcalde “més sobri, més proper, més senzill”. Professor universitari i pare de dues nenes, vol continuar “anant a peu o en autobús” i “portar les filles a l'escola cada matí”. Vol fer política d'una manera “més respectuosa amb la vida de les persones”, en què la conciliació o el canvi horari s'integrin en la gestió diària. “La política com a servei públic, no com a espectacle pirotècnic”.

■ ARXIU

clou només l'independentisme, sinó aquest 80% de catalans i lleidatans que no volen que hi hagi presos polítics ni exiliats, que consideren superiors els valors de la república que els valors de la monarquia i que creuen que el conflicte Catalunya-Espanya s'ha de resoldre per la via del diàleg. En aquest 80% ens podem trobar amb els comuns, amb Junts per Catalunya i fins i tot amb una part de l'electorat tradicional socialista decebut amb l'evolució del seu partit en els últims anys.

De fet, va presentar una llista molt transversal amb la pretensió de recollir diverses sensibilitats ideològiques.

En el número 2 tenim Jordina Freixenet, que és de l'espai del socialisme republicà. I jo estic convençut que a Catalunya no tots els socialdemòcrates són al partit socialista, n'hi ha que són fora. La nostra llista ha tingut l'encert de ser prou àmplia, suficient perquè part de l'espai sociològic d'El Comú s'hi pugui sentir còmode.

I si li diuen que no?

Es podria governar en minoria. Però jo crec que la sensació que hi ha a Lleida és que el canvi és possible, que després de 40 anys es poden fer les coses de manera diferent. I, per tant, qui es despengi d'aquesta il·lusió s'arrisca políticament. Cadascú pot adoptar la posició que vulgui, però tot-hom es pot sentir interpel·lat per aquesta onada de canvi.

A Barcelona hi ha moviments tant del PSC com d'Ada Colau per evitar que Maragall sigui alcalde. El preocupa?

Em preocuparia no tant com a republicà, sinó perquè tenir una coalició que es posa en contra no sol ser un bon punt de partida. No sembla una posició ni generosa ni oberta. Però ja veurem en els propers dies què és el que passa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Maragall aposta per una ciutat de progrés i llibertats

▣ L'alcaldeable d'ERC obre la porta al doble pacte amb els comuns i Junts per Catalunya ▣ Ada Colau insisteix en el pacte de les tres esquerres i descarta cap acord amb Elsa Artadi o Manuel Valls

Jordi Panyella
BARCELONA

El ball de les negociacions per elegir el nou alcalde de Barcelona s'obre avui amb dues reunions, una entre Ernest Maragall i Ada Colau, i una altra amb Elsa Artadi, trobades que, en un principi, no han de servir per desfer la troca dels pactes. L'aposta d'ERC i el seu alcaldeable és la de pactar amb els comuns i Junts per Catalunya un acord d'investidura que prevegi un programa de tall netament progressista i de defensa dels objectius del procés sobiranista; llibertat dels presos i referèndum d'autodeterminació. Aquest plantejament topa frontalment amb la posició d'Ada Colau, que "en cap cas" preveu un acord que impliqui les forces de "dreta". Per tant, ni un pacte a tres que impliqui JxCat, ni el que suposaria rebre per a ella el suport del PSC i els regidors de la candidatura de Manuel Valls.

Els dos grans protagonistes de les negociacions, Maragall i Colau, van parlar ahir de manera molt diferent. Mentre que el cap de llista d'ERC ho va fer en una roda de premsa en què va respondre totes les preguntes que se li van fer, Colau va parlar a través

Colau i Maragall -les imatges dels dos candidats en cartells electorals-, que avui es veuran les cares en una reunió ■ ÒSCAR PALAU

d'un vídeo que va gravar i que va transmetre el seu equip de premsa. Maragall va començar la seva intervenció subratllant que parlava "48 hores després de la victòria d'Esquerra a Barcelona", mentre que Colau va posar l'accent en el fet que "han quedat uns resultats molt igualats" i va referir-se a Esquerra no com el partit guanyador sinó com el que "ha tret uns pocs milers més de vots" i reivindicant que en nombre de regidors han quedat empatats.

Les paraules de Colau es poden arribar a interpretar com la voluntat

dels comuns d'explorar fórmules que permetessin a l'actual alcaldessa continuar en el càrrec, però ella mateixa es va encarregar de tirar per terra aquesta possibilitat ja que va descartar qualsevol entesa amb els regidors de la llista de Manuel Valls.

Des de diumenge s'especula amb la possibilitat que Colau revalidés l'alcaldia amb el suport del PSC i Valls per impedir que un alcalde independentista dirigeixi Barcelona, però Colau va deixar clar que "en cap cas" entrarien a negociar amb formacions de dreta.

Aquesta posició rotunda tira d'entrada per terra l'estratagema d'Ernest Maragall, que ahir va formalitzar el que ja havia assenyalat anteriorment; un acord d'investidura fonamentat en dues potes, un programa inequívocament progressista i uns postulats nítidament alieneats amb el procés independentista.

L'alcaldeable d'ERC sosté que de les eleccions de diumenge en surt el missatge clar que "Barcelona es proclama progressista i es vol compromesa amb els drets i les llibertats". Maragall va parlar sempre

per aquest ordre i quan se li va preguntar si això volia dir que prioritzava l'acord amb els comuns abans que amb JxCat va assegurar que vol un pacte a tres i que l'ordre dels factors no altera el producte, i que vol pactar amb totes dues formacions igual.

Sense ambigüitat

Des del punt de vista dels objectius del procés, Maragall va ser molt clar i va parlar sense ambigüitat assegurant que la capital del país s'ha de posar al costat de la reivindicació "pel retorn i la llibertat de presos i exiliats, així com

la celebració d'un referèndum d'autodeterminació".

En canvi, aquest és un discurs del qual Ada Colau no vol ni sentir a parlar i ahir ho va tornar a deixar clar a través de la seva intervenció enregistrada en vídeo. La lectura que l'alcaldeable continua fent dels resultats de diumenge és que Barcelona és una ciutat "progressista" i que l'únic pacte que preveu és el de les tres forces d'esquerres, ERC, els comuns i el PSC, que sumen fins a 28 regidors, amb una majoria folgada.

En la seva intervenció, Colau només va parlar d'agenda de ciutat, deixant oblidat el debat de país que Maragall posa al mateix nivell. Per la líder dels comuns es pot repetir a l'Ajuntament de Barcelona l'acord de govern que ERC, el PSC i el seu partit mantenen a l'Àrea Metropolitana. En canvi, Maragall descarta del tot aquesta possibilitat recordant que els socialistes "formen part de l'aparell repressor de l'Estat".

Dos regidors en dansa

Tot aquest debat pot quedar desvirtuat avui en funció de quin sigui el resultat del recompte de vots que es farà i on hi ha en joc dos regidors assignats inicialment al PP però que la llista de Josep Bou només reté per 45 vots de marge. Si un d'aquests dos regidors acabés anant a parar a Esquerra, la posició de Maragall es veuria reforçada.

Per a avui també està prevista la intervenció pública de Manuel Valls, que es pronunciarà sobre les seves intencions de vot en la investidura. ■

MONSTER ENERGY GRAN PREMI DE CATALUNYA 14 - 15 - 16 JUNY 2019

MOTORS, POTÈNCIA, ACCIÓ, DIVERSIÓ
SENT L'EMOCIÓ!

Vine al Gran Premi Monster Energy de Catalunya de MotoGP els dies 14, 15 i 16 de juny i viu en directe l'apassionant lluita dels herois del motociclisme.

COMpra LES TEVES ENTRADES DES DE 45€ A CIRCUIT.CAT

Circuit de Barcelona CATALUNYA